

ΧΡΟΝΙΚΟ*

Στις 11 Οκτωβρίου ο Γερμανός διοικητής έστειλε το ακόλουθο έγγραφο:

Αθήναι, 11-10-1944
Προς τον Δήμον της Πόλεως Αθηνών
Αθήνας

Έχω την τιμήν να σας ανακοινώσω ότι ο Γερμανικός Στρατός εκήρυξε τας Αθήνας πόλιν ανοχύρωτον. Η απομάκρυνσις των Γερμανικών στρατευμάτων από την πόλιν των Αθηνών ήρχισε.

ΦΕΛΜΥ

Στρατηγός της Αεροπορίας

Συγχρόνως, ανακοίνωνε και ότι η «τελευταία γερμανική δύναμις, εκ διακοσίων ανδρών, θα αποχωρήσει την Κυριακήν 15 Οκτωβρίου». Ο σκοπός παραμονής στον Πειραιά της «μικράς αυτής δυνάμεως», όπως διευκρίνιζε ο Φέλμυ, απέβλεπε στο ενδεχόμενο μήπως Έλληνες ένοπλοι “επιτεθούν στα αποχωρούντα γερμανικά στρατεύματα” οπότε, εις αντιπερισπασμόν, “οι διακόσιοι αυτοί θα προέβαναν εις ανατινάξεις εγκαταστάσεων στο λιμάνι του Πειραιώς”. Η αλήθεια όμως αποδείχθηκε κάπως διαφορετική. Οι διακόσιοι αυτοί ή κάποιοι άλλοι, αφού ανατίναξαν τις εγκαταστάσεις στο λιμάνι του Πειραιά, επιχείρησαν να ανατινάξουν και τις ηλεκτρικές εγκαταστάσεις στο Κερατσίνι, όμως οι αντιστασιακές δυνάμεις

* Διευκρινίζω και ειδοποιώ ώστε να μην γεννηθούν απαιτήσεις, ότι το “Χρονικό” αυτό δεν στοιχειοθετήθηκε με προδιαγραφές ιστορικού έργου. Αποβλέπει στο να δώσει το πώς εισπράχθηκαν τα ιστορικά γεγονότα από έναν αυτόπτη μάρτυρα, τον συντάκτη του συγκεκριμένα, που άλλα εξ αυτών είδε ή άκουσε, άλλα έμαθε από το περιβάλλον του, άλλα διάβασε μεταγενέστερα, τα διασταύρωσε και τα αντιμετώπισε κριτικά, μετρώντας τον βαθμό της αξιοπιστίας τους, και για όσα παραμένουν εν υπνώσει προσπάθησε να δώσει απαντήσεις ως ‘υποθέσεις εργασίας’ ‘δυνατές’ (εφικτές, possible), έχοντας ‘γευθεί’ τις κρατούσες εκείνες νοοτροπίες όπως εκφράζονταν από τους συνδαιτυμόνες. Η πρόταξη ‘ανάγνωσης’ μιας δυσανάγνωστης ιστορίας είναι ακόμη ένα στοίχημα, που διακινδυνεύει την αξιοπιστία του.

